

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึก
กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
Factors Affecting Students' Satisfaction in Using the Extra-
Curricular Activity Recording System Mahidol University

ธารีย์นิชา ลิฬหวิฑิต¹ และ ปเนต กุลฉันทวิทย์*

Tareenichar Leepeeravitit¹ and Panet Kulchanwit^{1*}

¹ กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม 73170

¹ Division of Student Affairs, Mahidol University, Nakhon Pathom 73170

* Corresponding author: panet.kul@mahidol.ac.th

Received: August 22, 2024; Revised: November 14, 2024; Accepted: November 22, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี จำนวน 1,031 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนงานและชั้นปีมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ปัจจัยด้านคุณภาพระบบ ปัจจัยด้านคุณภาพข้อมูล ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ปัจจัยด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ และปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ในส่วนของระดับความพึงพอใจการใช้งานระบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 โดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30

คำสำคัญ: ปัจจัย ความพึงพอใจ ระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

Abstract

The purpose of this study was to: 1) investigate the variables influencing users' satisfaction with the system for documenting extracurricular activities; and 2) investigate users' satisfaction with the system. 1,031 Mahidol University undergraduate students made up the sample group. A questionnaire with a reliability of 0.96 served as the research tool. Frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis were the statistics employed to analyze the data. The study's findings revealed that satisfaction with the system varied by department and year level, with statistical significance at 0.01 and 0.05, respectively. At 0.01, the factors of perceived ease of use, design and format, perceived benefits, data quality, and system quality were statistically significant. With an average score of 4.22, users were generally quite satisfied with the system's functionality. Perceived ease of use received the highest average rating of 4.30.

Keyword: Factors, Satisfaction, System for recording extra-curricular activities

บทนำ

การเรียนรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ผู้เรียนต้องเรียนเอง โดยที่ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง การเรียนรู้นี้เรียกว่า PBL (Project-Based Learning) ซึ่งสาระวิชาก็มีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้แค่ในห้องเรียนอาจไม่เพียงพอ ดังนั้นสาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าของผู้เรียนโดยผู้สอนช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ (วิจารณ์ พานิช, 2555) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ที่เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้สอนเป็นผู้แนะนำหรืออำนวยความสะดวก สามารถนำสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ, 2548; ญัฏฐา ทรัพย์อุปัทม์, 2556; สถาพร พงษ์พิณกุล, 2556)

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และมีคุณค่าของสังคมและประเทศชาติต่อไปตามปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัย (นันทพงศ์ หมีแหละหมั่น และคณะ, 2563; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551; Activity Transcript, 2558) ฉะนั้นมหาวิทยาลัยมหิดลจึงกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า 100 หน่วยชั่วโมง ซึ่งแบ่งประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็น 2 กลุ่ม คือ กิจกรรมกำหนดให้เข้าร่วมและกิจกรรมเลือกเข้าร่วมตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง กำหนดให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล (Activity Transcript, 2558) ซึ่งได้เริ่มในปีการศึกษา 2552 โดยการนำระบบฐานข้อมูลเข้ามาจัดเก็บข้อมูลโครงการของส่วนงานและการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและนำข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา โดยการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (Thai Qualifications Framework for Higher Education) มาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพัฒนานักศึกษาแบ่งกลุ่มการพัฒนานักศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย A 1: ด้านคุณธรรม จริยธรรมและบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น การส่งเสริมค่านิยมมหาวิทยาลัยมหิดล กิจกรรมทางศาสนาต่าง ๆ สร้างความมีจิตสำนึกสาธารณะเพื่อสังคมส่วนรวม เช่น สร้างอาคาร เผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน บริการเพื่อชุมชน เป็นต้น A 2: ด้านวินัยและทักษะสังคม วิชาชีพ วิชาการ และจิตตปัญญาศึกษา ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ ทักษะและสร้างเสริมความมีวินัยทางสังคม หรือวิชาชีพ หรือวิชาการ เช่น กิจกรรมทางภาษา คอมพิวเตอร์ การติดต่อสื่อสาร และการพัฒนาบุคลิกภาพ ภาวะผู้นำ พฤติกรรมการแสดงออก ส่งเสริมประสบการณ์และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และจิตตปัญญาศึกษา เป็นต้น A 3: ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และค่านิยมที่ถูกต้อง ได้แก่ กิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ภาษา กิจกรรมที่เผยแพร่ สืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องบนวิถีความเป็นไทย A 4: ด้านเสริมสร้างสุขภาพ ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย นันทนาการ กีฬา ทั้งเพื่อสุขภาพและเพื่อความบันเทิง เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ในการพัฒนากิจกรรมของนักศึกษาต่อไป (ปเนต

กุลฉันทวิทย์, 2563; ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2552; Activity Transcript, 2552) ต่อมาในปีการศึกษา 2560 ได้ปรับหลักเกณฑ์ในการพัฒนานักศึกษาโดยใช้ค่านิยมองค์การของมหาวิทยาลัยคือ MAHIDOL Core Value ซึ่งประกอบด้วย Mastery รู้แจ้ง รู้จริง สมเหตุ สมผล Altruism มุ่งผลเพื่อผู้อื่น Harmony กลมกลืนกับสรรพสิ่ง Integrity มั่นคงยิ่งในคุณธรรม Determination แน่วแน่ทำ ก้าวตัดสินใจ Originality สร้างสรรค์สิ่งใหม่ และ Leadership ใฝ่ใจเป็นผู้นำ (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2560; Activity Transcript, 2560) และในปีการศึกษา 2562 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นในส่วนของกิจกรรมเสริมหลักสูตรรูปแบบใหม่เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ในการใช้ชีวิตยุคศตวรรษที่ 21 (Global Talents) (Activity Transcript, 2562) มหาวิทยาลัยมหิดลได้จัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกเพื่อสะสมทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคตที่เรียกว่า “Mahidol HIDEF” ซึ่งประกอบด้วย Health Literacy ความเข้าใจและสามารถดำเนินชีวิตให้เป็นผู้มีสุขภาพดี, Internationalization ความเป็นนานาชาติ, Digital Literacy ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล, Environmental Literacy ความเข้าใจและปฏิบัติเป็นในด้านสิ่งแวดล้อม และ Financial Literacy ความเข้าใจและปฏิบัติเป็นในด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ กิจกรรมส่งเสริม 21st Century Skills ประกอบด้วย Communication & Collaboration การติดต่อสื่อสารและการร่วมมือกัน, Creativity & Innovation ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม, Critical Thinking & Problem Solving ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา, Leadership & Management Skills การเป็นผู้นำ มีคุณธรรมจริยธรรมและทักษะการจัดการแบบเป็นกระบวนการ และ Social skill ทักษะทางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน และกิจกรรมจิตอาสา (Mahidol Volunteer) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะความรู้ที่ไม่ได้มีอยู่เฉพาะในตำราเรียนเท่านั้น (บรรจง มโหสิวริยะ, 2562; Activity Transcript, 2564)

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับชั่วโมงกิจกรรมหรือที่เรียกว่า AT ชั่วโมงกิจกรรมดังกล่าวจะถูกบันทึกเข้าในระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้พัฒนาขึ้นเพื่อทำการบันทึกข้อมูลและแสดงผลการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี โดยนักศึกษสามารถตรวจสอบข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมของตนเอง ตรวจสอบจำนวนชั่วโมงการเข้าร่วมกิจกรรม สถานะผ่าน/ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ค้นหากิจกรรมที่กำลังเปิดรับสมัครและทำการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมแบบออนไลน์ได้ สามารถส่งผลชั่วโมงการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการยื่นกู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

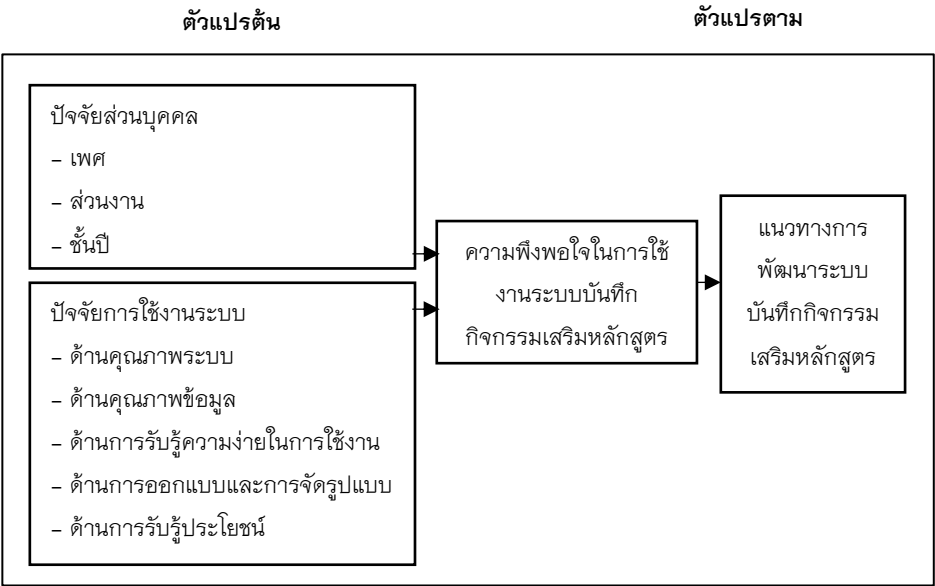
(กยศ.) ตลอดจนการขอรับใบรับรองการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร (Activity Transcript) สำหรับนักศึกษาที่ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด (Activity Transcript, 2564) นอกจากนี้ยังสามารถสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในภาพรวมในรูปแบบของรายงาน Spider Graph ทำให้มหาวิทยาลัย ส่วนงาน ผู้จัดโครงการ ตลอดจนผู้บริหารเห็นถึงแนวโน้มในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไปในทิศทางใด นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจในด้านใด ซึ่งจากรายงานดังกล่าวจะทำให้ทราบว่าควรจัดกิจกรรมด้านใดเป็นหลักเพื่อให้ตรงต่อความต้องการของนักศึกษาหรือควรเพิ่มกิจกรรมด้านใดเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะที่นักศึกษายังขาดอยู่ได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์แนวทาง/รูปแบบการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักศึกษาได้ ซึ่งการพัฒนาให้นักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์จะต้องมีการเตรียมปัจจัยความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ กระบวนการพัฒนาทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557; ภัทรสุดา พิษยกัลป์ และคณะ, 2565; เสริมพงษ์ พรมลี, 2559) แต่เนื่องจากระบบถูกพัฒนาเพื่อให้รองรับการใช้งานของทุกส่วนงานทั่วทั้งมหาวิทยาลัยทำให้มีฟังก์ชันการทำงานจำนวนมากจึงอาจทำให้ระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาใช้งานยาก ด้วยการแสดงผลรายงานข้อมูลที่มีข้อมูลจำนวนมาก ประกอบกับนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้งานผ่านสมาร์ตโฟนทำให้บางฟีเจอร์หรือหน้าแสดงผลบางอย่างยังไม่รองรับการใช้งานดังกล่าวทำให้ระบบอาจยังไม่ตอบโจทย์และตรงต่อความต้องการในการใช้งานของนักศึกษา ดังนั้นเพื่อให้ระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีประสิทธิภาพและตรงต่อความต้องการของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร และศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองและตรงต่อความต้องการของผู้ใช้งานต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการใช้งานระบบ สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้

- 1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ
 - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ส่วนงาน ชั้นปี
 - 1.2 ปัจจัยการใช้ระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ ด้านคุณภาพระบบ ด้านคุณภาพข้อมูล ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ และด้านการรับรู้ประโยชน์

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ผู้มีสิทธิ์ในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 27,015 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ผู้มีสิทธิ์ในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร และทำแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาที่มีสิทธิ์ในการเข้าใช้งานระบบจากทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างที่อาศัยหลักความน่าจะเป็น ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,031 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 21 ข้อ กำหนดระดับความคิดเห็นตามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert, 1932) 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2, น้อยที่สุด = 1

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูล เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการใช้ระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร (จักรพันธ์ หวาจ้อย, มนตรี ใจแน่น, 2560; จารุกิตต์ สายสิงห์, 2566; มนต์สวรรค์ พลอยมุกดา และคณะ, 2565; ศุภชัย ชัยประเสริฐ และคณะ, 2561; สังสรรค์ หล้าพันธ์, มัลลิกา หล้าพันธ์, 2566; อภินันท์ ชันแข็ง และคณะ, 2558)

3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย แนวคิดทฤษฎีของตัวแปรที่วิจัย โดยร่างคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร และความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาร่วม 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ ความครบถ้วนของเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย นำผลการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Item-Objective Congruence: IOC) โดยมีค่า IOC แบบสอบถามตั้งแต่ 0.67 – 1.00 (ธานีรินทร์ ศิลปจารุ, 2557) และทำการแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ที่ไม่ใช้กลุ่มวิจัยจำนวน 30 ชุด และนำไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.962

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ผู้มีสิทธิ์ในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการตอบแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

3. การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกโดยความสมัครใจ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ตอบรับการสำรวจแบบออนไลน์ผ่าน Google Forms ที่ส่งออกไปจากระบบของ

มหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2567 ผู้ที่ตอบกลับมา ในช่วงเวลาดังกล่าว จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมการศึกษา

4. ข้อมูลที่ได้จะไม่ย้อนกลับไปยังตัวบุคคลได้ เป็นข้อมูลนิรนาม (Anonymous Data)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และแยกประเภทต่าง ๆ จัดเรียงลำดับ การแจกแจง ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิง พหุคูณด้วยวิธี Enter

ผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรม เสริมหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบ

ความแปรปรวน	df	SS	Mean Square	F	p-value
เพศ					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.27	1.13	1.95	0.14
ภายในกลุ่ม	1028	599.17	.58		
ส่วนงาน					
ระหว่างกลุ่ม	21	50.29	2.40	4.38	0.00**
ภายในกลุ่ม	1009	551.15	0.55		
ชั้นปี					
ระหว่างกลุ่ม	5	7.85	1.57	2.71	0.02*
ภายในกลุ่ม	1025	593.59	0.58		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าเพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งต่างจากส่วนงานและชั้นปี โดยส่วนงานและชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจ ในการใช้งานระบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการใช้งานระบบ

ตัวแปร	Mean	S.D.
ปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพระบบ	4.24	.73
ปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพข้อมูล	4.26	.74
ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	4.30	.74
ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ	4.23	.77
ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ประโยชน์	4.29	.74

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ที่ 4.30 รองลงมาคือ ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.29 ปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 4.26 ปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.24 และปัจจัยการใช้งานระบบด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 4.23

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการใช้งานที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบ

ปัจจัยการใช้งานที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจ ในการใช้งานระบบ		Unstandardized		Standardized	t	Sig.
		Coefficients		Coefficients		
		B	Std. Error	Beta		
(Constant)		-0.04	0.06		-0.68	0.50
ปัจจัยการใช้งานระบบด้าน คุณภาพระบบ	X ₁	0.12	0.03	0.12	4.50	0.00**
ปัจจัยการใช้งานระบบด้าน คุณภาพข้อมูล	X ₂	0.14	0.03	0.14	5.00	0.00**
ปัจจัยการใช้งานระบบด้าน การรับรู้ความง่ายในการใช้ งาน	X ₃	0.15	0.03	0.14	4.60	0.00**

ปัจจัยการใช้งานที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจ ในการใช้งานระบบ	Unstandardized		Standardized		t	Sig.
	Coefficients		Coefficients			
	B	Std. Error	Beta			
ปัจจัยการใช้งานระบบด้าน						
การออกแบบและการ จัดรูปแบบ	X ₄	0.27	0.03	0.27	8.68	0.00**
ปัจจัยการใช้งานระบบด้าน						
การรับรู้ประโยชน์	X ₅	0.32	0.03	0.31	10.47	0.00**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, R = .91, R² = .83, Adjuster R² = .83, SEE = .31

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพระบบ (B=0.12, t=4.50, p-value=.00) ปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพข้อมูล (B=0.14, t=5.00, p-value=.00) ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (B=0.15, t=4.60, p-value=.00) ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ (B=0.27, t=8.68, p-value=.00) และปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ประโยชน์ (B=0.32, t=10.47, p-value=.00) มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ทั้งนี้จะพบว่า ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ประโยชน์ (B=0.32) จะส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ (B=0.27) ปัจจัยการใช้งานระบบด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (B=0.15) ปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพข้อมูล (B=0.14) และปัจจัยการใช้งานระบบด้านคุณภาพระบบ (B=0.12) ตามลำดับ

โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.12(X_1) + 0.14(X_2) + 0.15(X_3) + 0.27(X_4) + 0.32(X_5) - 0.04$$
 สมการที่ 1

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.12(Z_1) + 0.14(Z_2) + 0.14(Z_3) + 0.27(Z_4) + 0.31(Z_5)$$
 สมการที่ 2

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการใช้งานระบบ

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจในการใช้งานระบบ

ความพึงพอใจในการใช้งานระบบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านคุณภาพระบบ			
ระบบสามารถแสดงผลได้ทันทีที่เรียกใช้งาน	4.23	.80	มาก
ระบบสามารถเข้าถึงได้หลายช่องทาง เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นต้น	4.34	.75	มาก
ระบบมีความเสถียรในการใช้งาน	4.09	.88	มาก
ระบบสามารถเข้าใช้งานได้ทุกที่ทุกเวลา	4.29	.79	มาก
ภาพรวมการประเมิน	4.24	.73	มาก
ด้านคุณภาพข้อมูล			
ข้อมูลมีความถูกต้อง	4.28	.78	มาก
ข้อมูลมีความเป็นปัจจุบัน	4.12	.91	มาก
ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ	4.34	.76	มาก
รายงานผลข้อมูลตรงต่อความต้องการ	4.30	.79	มาก
ภาพรวมการประเมิน	4.26	.74	มาก
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน			
ระบบง่ายต่อการเรียนรู้ในการใช้งาน	4.26	.81	มาก
ระบบมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.29	.80	มาก
ระบบสามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องจดจำขั้นตอน	4.32	.78	มาก
ระบบเก็บรวบรวมและแสดงข้อมูลอย่างเป็นระเบียบ	4.33	.76	มาก
ภาพรวมการประเมิน	4.30	.74	มาก
ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ			
รูปแบบในการแสดงผลมีความสวยงาม น่าสนใจ	4.15	.87	มาก
การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการสืบค้น	4.25	.80	มาก
ใช้งานง่าย สะดวกต่อการใช้งาน	4.27	.79	มาก

ความพึงพอใจในการใช้งานระบบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
สามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	4.25	.82	มาก
ภาพรวมการประเมิน	4.23	.77	มาก
ด้านการรับรู้ประโยชน์			
ช่วยให้ค้นหาข้อมูลกิจกรรมได้สะดวกขึ้น	4.23	.84	มาก
ช่วยให้ทราบข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมแบบเรียลไทม์	4.26	.84	มาก
ช่วยให้ทราบสถานะการผ่าน/ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	4.35	.75	มาก
สามารถนำข้อมูลจากระบบไปใช้ได้ เช่น ขอบทุน, สัมภาษณ์ เป็นต้น	4.32	.77	มาก
ภาพรวมการประเมิน	4.29	.74	มาก
ความพึงพอใจในภาพรวม			
ความพึงพอใจการใช้งานระบบในภาพรวม	4.22	.79	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่าความพึงพอใจการใช้งานระบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 โดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.29 ด้านคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.26 ด้านคุณภาพระบบ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 และด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23

อภิปรายและสรุปผล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า เพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบไม่แตกต่างกัน ซึ่งต่างจากส่วนงานและชั้นปี โดยส่วนงานและชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยการใช้งานระบบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานพบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพระบบ ปัจจัยด้านคุณภาพข้อมูล ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ปัจจัยด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ และปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์จะส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบมากที่สุด

2. ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้งานระบบพบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 โดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน อาทิ ระบบเก็บรวบรวมและแสดงข้อมูลอย่างเป็นระเบียบ ระบบสามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องจดจำขั้นตอน ระบบมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ระบบง่ายต่อการเรียนรู้ในการใช้งาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ อาทิ ช่วยให้ทราบสถานะการผ่าน/ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด สามารถนำข้อมูลจากระบบไปใช้ได้ เช่น ขอบทุน, สมัครงาน เป็นต้น ช่วยให้ทราบข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมแบบเรียลไทม์ ช่วยให้ค้นหาข้อมูลกิจกรรมได้สะดวกขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.29 อยู่ในระดับมาก ด้านคุณภาพข้อมูล อาทิ ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ รายงานผลข้อมูลตรงต่อความต้องการ ข้อมูลมีความถูกต้อง ข้อมูลมีความเป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.26 อยู่ในระดับมาก ด้านคุณภาพระบบ อาทิ ระบบสามารถเข้าถึงได้หลายช่องทาง เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นต้น ระบบสามารถเข้าใช้งานได้ทุกที่ทุกเวลา ระบบสามารถแสดงผลได้ทันทีที่เรียกใช้งาน ระบบมีความเสถียรในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 อยู่ในระดับมาก และด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ อาทิ ใช้งานง่าย สะดวกต่อการใช้งาน การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการสืบค้น สามารถให้บริการได้

อย่างต่อเนื่อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รูปแบบในการแสดงผลมีความสวยงาม น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า เพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะในปัจจุบันมีความเท่าเทียมระหว่างเพศ ทุกคนสามารถเข้าถึงและได้รับสิทธิ์ หน้าที่และโอกาสอย่างเท่าเทียม การเข้าร่วมกิจกรรมและการเข้าใช้งานระบบสามารถทำได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของนันธิดา ที่ษภาคย์วิศิษฐ์ และคณะ (2559) ที่ทำการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการลงทะเบียนออนไลน์เพื่อสมัครเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าเพศที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ซึ่งต่างจากส่วนงานและชั้นปี โดยส่วนงานและชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมหิดลมีความหลากหลายของคณะ/ส่วนงาน ซึ่งแต่ละคณะ/ส่วนงานจะมีลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่แตกต่างกันจึงส่งผลต่อความพึงพอใจที่ต่างกัน ในส่วนของปัจจัยในการใช้งานระบบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานพบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพระบบ ปัจจัยด้านคุณภาพข้อมูล ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ปัจจัยด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ และปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ ล้วนมีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบมากที่สุด อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านต่าง ๆ ของการใช้งานระบบล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อการใช้งานโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านคุณภาพระบบที่ช่วยให้ผู้ใช้งานใช้งานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว สามารถใช้งานได้ทุกที่ทุกเวลา ปัจจัยด้านคุณภาพข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งานได้รับข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ช่วยให้ผู้ใช้งานใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถใช้งานได้ทันที ปัจจัยด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบที่ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ที่ช่วยให้ผู้ใช้งานค้นหาข้อมูล ตรวจสอบ ทราบข้อมูลของตนเองได้และสามารถนำไปใช้งานต่อได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิทวัส เพ็ญญู่, พีร วงศ์อุปราช (2567) ที่ได้ทำการศึกษการพัฒนากระบวนการสรรหาบุคลากรเพื่อการบริหารงานบริการวิชาการของวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าการยอมรับระบบสารสนเทศของผู้ใช้งานด้านการรับรู้ถึงประโยชน์การใช้งาน ด้านการรับรู้ความง่ายใน

การใช้งาน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทราวดี โคจิศรีสกุล (2565) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับและการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้งานของบุคลากรในส่วนงานการผลิต พบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดการยอมรับการใช้งาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของคศิรินทร์ ปัญจทวี, กัลยา ไกรักษ์ (2560) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ พบว่า ปัจจัยการได้รับการสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศจากผู้บังคับบัญชา ปัจจัยความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ

2. ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการศึกษาความพึงพอใจการใช้งานระบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน อาจเป็นเพราะระบบมีความชัดเจน ง่ายต่อการเรียนรู้และการใช้งาน ทำให้ผู้ใช้ใช้งานได้ง่าย รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ อาจเป็นเพราะระบบช่วยให้นักศึกษาทราบถึงข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรม สถานะการผ่าน/ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งเป็นข้อมูลที่นักศึกษาต้องการทราบเพื่อจะได้วางแผนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่อไป ด้านคุณภาพข้อมูล อาจเป็นเพราะข้อมูลมีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ทำให้ระบบมีความน่าเชื่อถือ ด้านคุณภาพระบบ อาจเป็นเพราะระบบมีความเสถียร สามารถเข้าใช้งานระบบได้หลายช่องทาง เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถเข้าใช้งานได้ทุกที่ทุกเวลา ทำให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าใช้ระบบได้อย่างรวดเร็วโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งช่วยเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้ใช้ ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ อาจเป็นเพราะรูปแบบในการแสดงผลมีความสวยงาม น่าสนใจ มีการจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ช่วยให้ผู้ใช้สะดวกต่อการสืบค้นและใช้งาน ทำให้ผู้ใช้มีความพึงพอใจในการใช้งานระบบอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสังสรรค์ หล้าพันธ์ และ มัลลิกา หล้าพันธ์ (2566) ที่ได้ทำการศึกษาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่าความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบในด้านการออกแบบ ด้านความสามารถในการทำงานของระบบ และด้านประสิทธิภาพด้านการทดสอบการใช้งาน อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของมนต์สวรรค์ พลอยมุกดา และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษาระบบสารสนเทศจัดการกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี พบว่า ระบบสามารถนำไปใช้งานได้จริงตามวัตถุประสงค์ สามารถใช้งานผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรืออินเทอร์เน็ตภายในมหาวิทยาลัย ผ่านโปรแกรม

เว็บเบราว์เซอร์ เช่น Internet Explorer, Google Chrome, Mozilla Firefox เป็นต้น ผลการประเมินความพึงพอใจจากผู้ใช้งานระบบความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอับดุลเลาะ ยะหะยอ และคณะ (2564) ที่ได้ศึกษาแอปพลิเคชันกิจกรรมนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่าแอปพลิเคชันกิจกรรมนักศึกษาที่ได้ออกแบบและพัฒนาสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงแหล่งข้อมูลกิจกรรมได้ง่ายขึ้นผ่านสมาร์ตโฟน ซึ่งอาศัยเทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันที่ใช้ภาษาพีเอชพี (PHP) ร่วมกับระบบฐานข้อมูล MySQL ผลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของแสงเดือน แก้วประสม และ ปรัชญนันท์ นิลสุข (2552) ที่ได้ทำการศึกษการพัฒนาเว็บไซต์สารสนเทศแบบออนไลน์ฝ่ายพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยธนบุรี พบว่าผลการประเมินผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐทิ ปิ่นทอง (2560) ที่ได้ทำการศึกษานวัตกรรมระบบการเข้าร่วมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์ พบว่าความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพของระบบด้านภาพรวมของระบบ และด้านรูปแบบการใช้งาน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ปัจจัยด้านคุณภาพระบบ ปัจจัยด้านคุณภาพข้อมูล ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ปัจจัยด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบ และปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา ดังนั้นผู้ดูแลและพัฒนาระบบควรให้ความสำคัญกับคุณภาพระบบ ควรเน้นการพัฒนาระบบให้มีความเสถียรและสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง ระบบควรสามารถแสดงผลการใช้งานได้ทันทีทุกที่ทุกเวลา เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คุณภาพข้อมูล ควรเน้นความถูกต้องและความเป็นปัจจุบันของข้อมูล เพื่อให้ผู้สนใจในความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับ การตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจในการใช้งานระบบ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ควรออกแบบระบบให้ใช้งานง่ายและชัดเจน ผู้ใช้ควรสามารถใช้งานระบบได้โดยไม่ต้องมีความรู้ทางเทคนิคมากนัก การจัดท่าคู่มือการใช้งานหรือการฝึกอบรมผู้ใช้งานจะช่วยเพิ่มความสะดวกในการใช้งาน การออกแบบและการจัดรูปแบบ ควรเน้นการออกแบบที่สวยงามและการจัดหมวดหมู่ที่ชัดเจน การออกแบบที่ดีจะช่วยเพิ่มประสบการณ์การใช้งานที่ดีให้กับผู้ใช้ และทำให้การสืบค้นข้อมูลเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว

การรับรู้ประโยชน์ ควรให้ความสำคัญกับการที่นักศึกษาสามารถตรวจสอบข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมได้แบบเรียลไทม์ สามารถค้นหากิจกรรมที่สนใจและสมัครเข้าร่วมได้ ตลอดจนสามารถตรวจสอบสถานะการผ่าน/ไม่ผ่านเกณฑ์ของตนเองได้ การเพิ่มฟังก์ชันการใช้งานที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจในการใช้งานระบบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้งานระบบ ความพึงพอใจในการใช้งานระบบ ควบคู่ไปกับการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อทำความเข้าใจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ใช้ในการพัฒนาระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น การสัมภาษณ์หรือการจัดกลุ่มสนทนาจะช่วยให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์

2. ควรศึกษาการพัฒนาระบบบันทึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและรองรับการใช้งานบนอุปกรณ์ที่เป็นโมบาย อาทิ พัฒนาระบบในรูปแบบของแอปพลิเคชันหรือโมบายไซต์ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถเข้าใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตาม**

หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตร แห่งประเทศไทย.

จักรพันธ์ หว้าย และ มนตรี ใจแน่น. (2560). การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านกิจกรรม

นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. **ประชุม**

วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 (1296–1305). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ

กำแพงเพชร.

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. (2548). **เด็กไทยใครว่าโง่**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์พรินต์ติ้ง.

จารุกิตติ์ สายสิงห์. (2566). การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บ

แอปพลิเคชัน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **Journal of**

Modern Learning Development, 8(4), 160–173.

ณัฐรุจิ ทรัพย์อุปถัมภ์. (2556). **ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน**. จันทบุรี:

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- ณัฐที่ ปิ่นทอง. (2560). นวัตกรรมระบบการเข้าร่วมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์. **วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม**, 13(1), 365–379.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ
AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี: เอส อาร์ พริ้นติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- นันทพงศ์ หมีเหละหมั่น, นรธสรพร เล็กสุ, เจริมชาติ เมฆแดง และ วัฒนา จินดาวัฒน์.
(2563). การใช้กิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตไทย.
วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 6(2), 559–567.
- นันธิดา ที่มกาชัยวิศิษฐ์, จินดานนท์ ศิริรัตน์ และ สุภาภรณ์ นักพ่อน. (2559). ปัจจัยที่มีผล
ต่อความพึงพอใจในการลงทะเบียนออนไลน์เพื่อสมัครเข้าร่วมโครงการฝึกอบรม
ของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. **วารสาร Mahidol R2R
e-Journal**, 3(2), 121–140.
- บรรจง มไหสวริยะ. (2562). **ม.มหิดล ผลักดันทักษะในโลกยุคศตวรรษที่ 21
เตรียมพร้อมนักศึกษาก้าวสู่การเป็นพลเมืองโลก**. Techsauce.
สืบค้น 4 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://techsauce.co/pr-news/mahidol-university-21st-century-skill/>.
- ปเนต กุลจันทร์วิทย์. (2563). **คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้รับผิดชอบด้าน Mahidol
Activity Transcript**. สืบค้น 17 มกราคม 2565, จาก <https://activity.mahidol.ac.th/>.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552**. สืบค้น 7 ตุลาคม 2565,
จาก https://registrar.ku.ac.th/wp-content/uploads/eduserv/data_curri/NQF/NQF01.pdf.
- ภัทรสุดา พิษยกุลป์, ภาณุพัฒน์ บุตรดีไชย และ วิจิต ลือยศ. (2565). การบริหารกิจกรรม
เสริมหลักสูตรและกิจกรรมนักเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน. **วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี**, 13(2), 106–112.
- ภัทราวดี โคจิศรีสกุล. (2565). **ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับและการนำระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศไปใช้งานของบุคลากร ในส่วนงานการผลิต**. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยมหิดล.

- มนต์สวรรค์ พลอยมุกดา, ชนกฤต มิตรสงเคราะห์, แพรว พิมพ์โพธิ์ และวรากร ราชธา. (2565). ระบบสารสนเทศจัดการกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี**, 11(2), 274–287.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2560). **Mahidol Core Values**. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2565, จาก <https://mahidol.ac.th/th/mahidol-core-values/>.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิถีการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสด ศีรสมิตต์วงศ์.
- วิทวัส เพ็ญภู และ พีร วงศ์อุปราษ. (2567). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานบริการวิชาการของวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา. **วารสาร Mahidol R2R e-Journal**, 11(1), 91–103.
- ศศิจันทร์ ปัญจทวี และ กัลยา ไกรักษ์. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้ กรณีศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศุภชัย ชัยประเสริฐ, เพ็ญศรี อมรศิลป์ชัย และ ปฐมาภรณ์ เถาว์พันธ์. (2561). การพัฒนาระบบสารสนเทศงานกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์. **การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตแห่งชาติ ครั้งที่ 47** (น. 1155–1166). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สถาพร พุทธิพิบูล. (2556). **ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต**. (วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สังสรรค์ หล้าพันธ์, มัลลิกา หล้าพันธ์. (2566). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. **การประชุมวิชาการระดับชาติด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ครั้งที่ 5** วันที่ 10 มีนาคม 2566 (357–368). เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท อิมเมจจิง พรินติ้ง จำกัด.

เสริมพงษ์ พรหมลี. (2559). กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พึงจะเป็น. **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 10(2), 156–164.

แสงเดือน แก้วประสม และ ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2552). การพัฒนาระบบสารสนเทศแบบออนไลน์ฝ่ายพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยธนบุรี. **วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ**, 5(9), 34–42.

อภิรักษ์ ชื่นแข็ง, ปริญญาธร ตั้งคุณานันต์ และ พรณี ลีกิจวัฒนะ. (2558). การพัฒนาระบบสารสนเทศการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**, 14(1), 69–75.

อับดุลละ ยะหะยอ, มูฮำหมัด กะลุแป, และ บุญธิดา จิรรัตนโสภา. (2564). แอปพลิเคชันกิจกรรมนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. **การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเครือข่ายภาคใต้ ครั้งที่ 6**. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

Activity Transcript. (2552). **ความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร**. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2565, จาก <https://activity.mahidol.ac.th/about>.

Activity Transcript. (2558). **คู่มือ Activity Transcript**. สืบค้น 17 มกราคม 2565, จาก https://activity.mahidol.ac.th/wp-content/uploads/2024/documents/2024_AT_manual.pdf.

Activity Transcript. (2560). **ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง กำหนดให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พุทธศักราช 2560**. สืบค้น 17 มกราคม 2565, จาก <https://activity.mahidol.ac.th/>.

Activity Transcript. (2562). **ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง กำหนดให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พุทธศักราช 2562**. สืบค้น 17 มกราคม 2565, จาก <https://activity.mahidol.ac.th/>.

Activity Transcript. (2564). **ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง กำหนดให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พุทธศักราช 2564**. สืบค้น 17 มกราคม 2565, จาก <https://activity.mahidol.ac.th/>.

Likert, R. (1932). A Technique for the Measurement of Attitudes. **Archives of Psychology**, 140, 1–55.